

ਮਹਾਸਭਾ

ਪੀ.ਬੀ ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ ਕੋਐਨ ਵਾਂਚੂ ਅਤੇ ਕੇ.ਸੀ

ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਜੇ

ਜੈ ਕੌਰ ਉਰਫ ਜਸ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਕਸਟਮ-ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ-ਗਰੇਵਾਲ ਜਾਟਾਂ-ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ-ਧੀ, ਚਾਹੇ ਨਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਨਾਇਕਾਂ-ਰਿਵਾਜ-ਇਮ ਵਿਚ ਐਂਟਰੀਆਂ-ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ-ਕੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਫ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ-- ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਤੀ--ਸਵੈ-ਨਿਰਮਾਣ। ਸੀਮਿਤ ਮਾਲਕ-ਕੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ-ਕੀ ਅਲਨੀ-ਨਿਆਇਕ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਪੂਰਾ ਬੈਚ-ਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ.

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗੈਰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਰੇਵਾਲ ਜੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਰੈਟੀਗਨਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਭਾਵ ਧੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮਾਹਿਰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ. ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੀਤ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਆਮ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਕੇ, ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮਰਪਣ ਸਮੁੱਚੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ

ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ। ਅਗਲੀਆਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਨਿਪਟਾਰਾ- ਧੀ-ਉਤਰਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਖਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਲਟ-ਉਲਟ ਇਫੇਸਮੈਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਅਗਲੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ "ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾ ਬੈਂਚ ਦੂਜੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27 ਮਈ, 1953 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 176 ਆਫ 1949, ਮਿਤੀ 20 ਦਸੰਬਰ, 1948, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, II ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। 1946 ਦਾ 918 ਨੰ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ; ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ: ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਬੀ. ਅਗਰਵਾਲਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ੍ਰੀ ਕੇਪੀ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.----ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਦਾਸ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2, ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੈ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡੀਡ ਆਫ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 (1-10) ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ

ਪਤੀ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ "ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" , ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 (ਭਾਵ, ਜੈ ਕੌਰ) ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 6 ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਗਰੇਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿਤ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਜੈ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜੱਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਦਲਵੇਂ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਰੇਵਾਲ ਜੱਟ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਤੋਂ 3 (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 6 ਦੀ ਜੱਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਜਾਟਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦੇਵਾਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਤੋਹਫਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਡੀ-2 ਬੀ-14-ਬੀ ਜੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫਾ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਗਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੀਆਂ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਡੀ-2 ਬੀ, 14-ਬੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕਸਟਮ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਗਰੇਵਾਲ ਜੱਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਧੀ ਨੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਡੀਡ ਸਿਰਫ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਗਰੇਵਾਲ ਜਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਵਾਜ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਧੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵੰਸ਼

ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਸੰਪਤੀ. ਉਸ ਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੈ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3- ਜੈ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ, ਦਾਨੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜੇ.

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਜਾਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਧੀ ਜਾਂ ਜਮਾਂਦਰੂ ਗੈਰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ (ਇੱਥੇ ਮੁਦਈਆਂ) ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਹੈ; ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤੋਹਫਾ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਕਸਟਮ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੈਟੀਗਨ ਦੇ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ (ਤੇਰੂਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੈਟੀਗਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਥਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ "ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰ 1882 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਐਮ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਗਰੇਵਾਲ ਜਾਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 43 ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਹਨ:-

ਸਵਾਲ:

"ਕਿਹੜੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਪੁੱਤਰ, ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਜੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?"

ਜਵਾਬ:

"ਸਾਡੇ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚ ਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬੇਟੇ ਦੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕੋਈ ਜਮਾਂਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਠੁੱਲਾ ਜਾਂ ਪੱਟੀ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਮਰਦਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ-

ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਮ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਉਹ s ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਈਵੀ ਦੇ 35-

ਡੈੱਸ ਐਕਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ-ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਜ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਹੈ

ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੁੱਧਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਵਾਜ ਆਮ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਟੀਗਨ ਦੇ ਡਾਇਨੈਸਟ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਐਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ- i-am ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਊਂਟ ਸੁਭਾਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਵੀ. ਨਵਾਬ (1) ਕਿ ਜਿੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਉਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੇ 1916 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ Mst. ਮੇਜਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਤਲੋਕ ਸਿੰਘ (1) ਸਰ ਡੋਨਾਲਡ ਜੌਹਨਸਟੋਨ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਕਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਦੀਲਾਲ ਅਤੇ ਵਿਲਬਰਫੋਰਸ ਜੇ.ਜੇ. ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰ ਭਾਨ (2) ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੋਰ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਗੈਂਡੇ (3) ਅਤੇ ਫਾਤਿਮਾ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਹ ਨਵਾਜ਼ (4)। ਸ਼ਾਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਮੂਲੂ ਬਾਈ (5) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ (Rossignol ਅਤੇ Fforde JJ.) ਨੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖੇ:-

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਮੈਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਐਂਟਰੀ ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ”।

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਲਾਈਨ ਜਾਟਾ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ (1) ਵਿਚ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਗਰੇਵਾਲ ਜਾਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੈਰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਮਰਦ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 43 ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਐਮ ਵਿਚ ਦਰਜ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ -ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸੀਹਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ (2) ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ (3) ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਸਵਾਲ-ਜਵਾਬ ਸਨ। ਧੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 43 ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਊਂਟ ਹਰਮਤੇ ਬਨਾਮ ਹੁਸ਼ਿਆਰੂ (4) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਗੋਰਡਨ ਵਾਕਰ ਜਿਸ ਨੇ 1882 ਵਿਚ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਐਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਪੁਸ਼ਤਾਵਨਾ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਆਦਿ, ਦੇਵਾਂ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 43 ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ"। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਉਭਾਰ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੈਨੂਅਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੈ। ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਡੀਸਨ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 13 ਲਾਹ. 458 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਉਤਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਗਿਆਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਰਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੈਨੂਅਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ, ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ

ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ" ਜਾਂ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪੂਰਬ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੁੜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਹਿੰਦਰ

ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਖੇਰ ਸਿੰਘ (1)। ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੇ

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਸੀਹਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ (2) ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬੂ (3) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿੱਟਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰ. ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 43 ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੱਟਾਂ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ), ਸੀਹਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਰਾਜਪੂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 43 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣਾ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਜਾਣਾਨ ਦੇ ਕੇਸ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਸੀਹਰ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 43 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਲਈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਏ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ.

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮਾਊਂਟ ਹੁਰਮਤੇ ਬਨਾਮ ਹੁਸ਼ਿਆਰੂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਤਰਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸਾਨੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਗਿਆਨ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਅਮ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਦੇਹਾਤੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਅਤੇ "ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ" ਘੱਟ ਸਨ। ਅਤੇ ਦੂਰ ਵਿਚਕਾਰ. ਇਹ ਤੱਥ, ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਬਾਇਲੀ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਮੁਨਾਸਬ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਜੇ. ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ- (ਭਾਵ, ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲਾਂ ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ "ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ" ਅਤੇ "ਨਹੀਂ ਅਧੀਨ" ਵਰਗੇ J. ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਹਾਲਾਤ", ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ" ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਹਾਲਾਤ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਦੀ ਪ੍ਰੋ. ਪਰਟੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਗੋਰਡਨ ਵਾਕਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਆਦਿ, ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ, ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਐਮ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਹੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 43 ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਗਰੇਵਾਲ ਜੱਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਅਮ ਵਿਚਲੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਰੇਵਾਲ ਜਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਜਮਾਬੰਦੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ, ਇੱਕ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇਹਨਾਂ ਡੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਤਨ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ), ਸੀਹਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ (ਸੁਪਰਾ)। ਜੇਕਰ ਇਹ ਫੈਸਲੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਆਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਰਫ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਵਾਜ-ਏ-ਏਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਪੁਰਖੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੋਣ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹੇ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਗਰੇਵਾਲ ਜਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਟੀਗਨਜ਼ ਡਾਇਜ਼ੈਸਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ- ਭਾਵ, ਧੀ ਨੂੰ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਦੇਵੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨਕਾਰ ਸਨ ਜੋ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧੀਆਂ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਅਤੇ ਘਰ ਦਾਤ ਦੇ ਡੀਡ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ. ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਦੇਸੀ ਸਨ। ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ, ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ, ਅਗਲੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ, ਉਲਟਾਉਣ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਵੈ-ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮਰਪਣ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪਵਾਦ, ਇਸ ਲੋੜ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰ ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਮਰਪਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਮੁੱਚੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹਿੱਤ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵਿਡਿਓ: ਰੰਗਾਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਨਚੀੱਪਾ (12) ਅਤੇ ਫੂਲ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੇਮ ਕੌਰ (1) (1)

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀਆਂ ਧੀਆਂ-ਧੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਗਲੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ "ਅਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕਸਟਮ-ਮੈਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗਰੇਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਜਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਧੀਆਂ-ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ- ਗੈਰ-ਵੰਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਵਾਰਸ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਇਹ ਡੀਡ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਐੱਸ. ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ 14, ਜੋ ਕਿ 1956 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਂ ਜਾਂ ਧੀਆਂ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ

ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਿਧਾਨ-ਪੁਸਤਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਸ. ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ 14 ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ, s 14 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲਾ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐੱਸ. ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ 14, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧੀਆਂ

ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। 14. ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬੇਤਰਤੀਬੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਮਾਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੀ ਧੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ, ਜਾਂ

ਕੀ ਧੀਆਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ। ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ 14, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਿਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

